

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/148/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316200782
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8316200782.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom s predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: M. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/X, XXX XX M., proti žalovanej: M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX M., zast. B.. Q. V., advokátkou, AK Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, o zaplatenie sumy 6.905,51 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 18C38/2016 -216 zo dňa 25.4.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o výške povolených splátok v sume 150,- Eur mesačne a vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a vo výroku o trovách konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd 1.inštancie samostatným uznesením.

Žiadna zo strán n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom sud prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 300,- Eur a v časti o zaplatenie úrokov z omeškania nad výšku 12,50 % ročne zastavil. Ďalším výrokom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.334,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.484,88 Eur od 28.12.2015 do 19.01.2016, zo sumy 5.434,88 Eur od 20.01.2016 do 21.02.2016, zo sumy 5.384,88 Eur od 22.02.2016 do 20.03.2016, zo sumy 5.334,88 Eur od 21.03.2016 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,- Eur splatných vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca k rukám žalobcu počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v prípade neúhrady čo i len jednej splátky stáva sa splatnou celá výška plnenia. Tretím výrokom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a napokon vyslovil, že žalobcovi o vzťahu k žalovanej priznáva náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

2. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil čo do späťvzatia ust. § 144, § 145 a § 146 Civilného sporového poriadku (ďalej „C.s.p.“), ust. § 517 ods.1 a 2, § 546, § 548 ods.1, § 550, § 563 a § 657 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že mal za preukázané a nesporné, že dňa 04.12.1997 bola medzi Slovenskou sporiteľňou ako veriteľom a žalovanou a jej manželom ako spoludlžníkmi uzatvorená úverová zmluva č. XXXXXXXX a boli im poskytnuté finančné prostriedky vo výške 200.000,- Sk, čo je 6.638,78 Eur. Pohľadávka z tejto zmluvy bola zabezpečená ručením, a to zo strany žalobcu a p. M. R..

4. Pohľadávka z tejto zmluvy nebola riadne a včas splácaná, preto bolo na Okresnom súde Humenné vedené aj konanie vo veci sp. zn. Rob 717/2000, kde dňa 20.10.2000 bol vydaný platobný rozkaz, ktorým bolo uložené žalovanej, jej manželovi, žalobcovi a p. M. R. spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej sporiteľni, a.s. sumu 165.528,30 Sk, t.j. 5.494,53 Eur s 15,75 % úrokom od 16.05.2000 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 6.620,- Sk. Tento platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 01.11.2000. Súd mal ďalej za preukázané, že ani na základe právoplatného rozhodnutia súdu nebola pohľadávka veriteľa uspokojená, preto bol podaný návrh na vykonanie exekúcie a exekučné konanie je vedené pod sp. zn. Ex 492/03 súdnym exekútorom M.. P. V.. V exekučnom konaní súdnym exekútor z účtu žalobcu boli odpísané dňa 27.07.2015 finančné prostriedky vo výške 5.364,65 Eur a dňa 28.07.2015 boli odpísané finančné prostriedky vo výške 169,43 Eur a 100,80 Eur. Celkovo tak bola odpísaná suma 5.634,88 Eur. Daná skutočnosť vyplýva aj z písomného stanoviska Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré v konaní predložil žalobca a tiež z výpisu z účtu žalobcu predloženého v tomto konaní. Súd mal tiež za preukázané, že v prospech žalobcu boli dňa 29.10.2015 vyplatené finančné prostriedky vo výške 50,- Eur, dňa 20.11.2015 vo výške 50,- Eur, dňa 21.12.2015 vo výške 50,- Eur, dňa 20.01.2016 vo výške 50,- Eur, dňa 22.02.2016 vo výške 50,- Eur a dňa 21.03.2016 vo výške 50,- Eur, teda celkovo v prospech žalobcu boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 300,- Eur. Suma 200,- Eur bola uhradená ešte pred podaním žaloby.

5. Žalobca v podanej žalobe a v písomných vyjadreniach uvádzal, že mu boli v rámci exekučného konania celkovo odpísané z účtu finančné prostriedky vo výške 5.905,51 eur. Dané tvrdenia nepreukázal žiadnymi dôkazmi a ani dokazovaním vykonaným v tomto konaní tvrdenia žalobcu v tomto smere neboli preukázané.

6. Súd teda mal za preukázané a nesporné, že z účtu žalobcovi ako ručiteľovi žalovanej titulom zmluvy o úvere uzatvorenej s veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s., boli v exekučnom konaní odpísané finančné prostriedky vo výške 5.634,88 Eur, z tejto sumy už bola v prospech žalobcu uhradená čiastka 300,- Eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná je povinná žalobcovi ešte uhradiť sumu 5.334,88 Eur. V tejto časti súd považoval žalobu za dôvodnú a žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy žalobcovi. Žalovaná sa s plnením peňažného záväzku dostala do omeškania. Pokiaľ sa jedná o čas, kedy sa dostala do omeškania, súd vychádzal z toho, že považoval za kvalifikovanú výzvu na zaplatenie žalovanej sumy deň doručenia návrhu na vedenie zmierovacieho konania zo strany súdu žalovanej v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/631/2015, pričom tento návrh jej bol doručený dňa 28.12.2015, a teda týmto dňom sa dostala do omeškania. Preto súd žalobcovi od uvedeného dňa priznal nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom bral v úvahu aj jednotlivé čiastočné plnenia žalovanej. Vo zvyšnej časti súd nárok na vrátenie finančných prostriedkov nad sumu 5.335,88 Eur s prísl. považoval za nedôvodný a preto v tejto časti žalobu zamietol. Po čiastočnom späťvzatí žaloby zostal predmetom konania, ktorý si v tomto konaní žalobca uplatnil, ešte nárok žalobcu na zaplatenie sumy 800,- Eur titulom vrátenia poskytnutej pôžičky. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. V tejto časti žalobcom uplatnený nárok žalovaná poprela. Namietala, že zo strany žalobcu jej pôžička nebola poskytnutá. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že finančné prostriedky vo výške 1.100,- Eur neboli poskytnuté žalovanej, ale p. Q. I. a finančné prostriedky boli poskytnuté p. M. R. a nie žalobcom. Daná skutočnosť vyplýva z plnej moci zo dňa 10.09.2016, ktorú v konaní predložil sám žalobca. Z tohto prehlásenia tiež vyplýva, že p. M. R. a žalobca vyzvali p. Q. I. na vrátenie sumy 1.100,- Eur, avšak táto im finančné prostriedky odmietla vrátiť. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie sumy 800,- Eur s prísl. je nedôvodná a preto ju aj v tejto časti zamietol. Vzhľadom na osobné a majetkové pomery žalovanej súd jej povolil dlžnú sumu splácať mesačnými splátkami vo výške 150,- Eur, pod stratou výhody splátok pri vynechaní čo i len jednej splátky, ktoré je povinná hradiť vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca žalobcovi.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 ods. 1 a 2 a § 256 ods.1 a § 262 ods. 1 C.s.p. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 6.905,51 Eur s príslušenstvom. Žalobca počas konania zobral žalobu čo do sumy 300,- Eur späť a z procesného hľadiska v časti 200,- Eur v tejto časti zavinil zastavenie konania, nakoľko táto suma bola uhradená pred podaním žaloby a čo do sumy 100,- Eur zavila zastavenie konania žalovaná, nakoľko túto sumu uhradila po podaní žaloby. Následne súd žalobe čo do sumy 5.334,88 Eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej

časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 79 % a úspech žalovanej predstavuje 21 %. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní preto súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 58 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalobca. Z obsahu odvolania vyplýva, že navrhuje rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie nové rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie nevyužil - neakceptoval dostatočne ním predkladané dôkazy ako žalobcu v spore. Má zato, že jednotlivé dokazovania žalovanou sú uvádzané v rozsudku bez doloženia konkrétnych dôkazov žalovanej, a preto ich nemožno akceptovať. Konkrétne poukázal žalobca na výpis sporožirového účtu Slovenskej sporiteľne zo dňa 31.07.2015, z ktorého vyplýva, že suma požadovaná žalobcom = 5.906,31 Eur a suma uvádzaná súdom prvej inštancie = 5.334,88 Eur. Rozdiel predstavuje sumu 271,43 Eur (úhrada exekúcie). Dôkaz súdu nedodala ani žalovaná. Z uvedeného vyplýva, že suma 271,43 Eur nie je zahrnutá do súčtu zrazených súm Exekútorským úradom Michalovce. Žalobcom uvádzaná a žiadaná suma v podaní zo dňa 26.11.2015 ako dôkaz číslo 1 a 2 sumy 5.906,31 Eur nebol akceptovaný bez toho, že by žalovaná predložila dôkaz prečo nezapočítať uvedenú položku do súčtu ostatných troch položiek. Zároveň žalobca uviedol, že opätovne požiadal Slovenskú sporiteľňu Bratislava o zdôvodnenie sumy 274,43 Eur s tým, či Exekútorský úrad Michalovce uvedenú sumu tak tiež mu zrazil z uvedeného účtu ako je uvedené v dôkazoch 1,2 sumu - 271,43 Eur. Čaká na odpoveď požadovaných spoločností ku dňu 14.06.2018 (zrejme ide o zdôvodnenie sumy 271,43 Eur a iba chybu v písaní čo do odvolania). Následne žalobca uviedol, že súhlasí s odsekmi 1a, 1b na strane 2 s ods. 3,4. Čo do odseku 5 až 6 uviedol, že sa spoliehal na oboch manželov A.Q. M. Q. M., že uvedené oznámenie zoberú za svoje a splátku včas časť uhradí. Preto nič nekonal. V ods.7 dôkaz č. 5 je uvedené, že manželia A. splatili v tomto dôkaze svoj dlh vo výške 165.523,30 Sk a zostalo ako nedoplatok od dátumu splátky suma 34.476,70 Sk. Žalobca pripomenul, že od dátumu 16.05.2000 sa exekútor odmlčal a nepožadoval od manželov A. zostatkovú sumu 34.476,70 Sk až do doby k 31.07.2015, kedy bola zrazená žalobcovi suma 5.906,31 Eur. K strane 4 a k ods.8,9,10,11 nemal žalobca žiadne pripomienky. Uviedol však svoju odpoveď k ods. 12, kde rozporoval, že o finančnej výpomoci mŕtvemu bratovi M. sa nehovorilo, ale hovorilo sa o pôžičke na výstavbu rodinného domu, ktorá mala slúžiť na financovanie tejto stavby, čo sa aj stalo, nakoľko stavba takmer za 3 roky bola postavená vtedajším mužom M. a jeho rodinou, pričom žalobca tvrdí, že išlo o podvod, lebo žijúci brat M., ktorý sa dohodol o predaji sestre 15-ročného vozidla za 200.000,- Sk, a preto jeho sestra M. zobrala pôžičku na seba. Toto je pravda a nie to čo žalovaná uvádza v ods.12. Odôvodnenie pravidelných splátok pre osobu žalobcu vo výške 150,- Eur mesačne nesúhlasí. K tomu poukázal žalobca na dôkaz číslo 4 a to pokus o vyporiadanie pohľadávok povinnou v čase od 01.10.2015, na ktorý neodpovedala. Splácanie poddĺžnosti povinnou po uplynutí 10 rokov je už mimo zákon. Doba plnenia poddĺžnosti zo zmluvy je len 10 rokov. Preto nerozumie tomu, že JUDr. Drugdová, právna zástupkyňa žalovanej jej to do dôsledku nevysvetlila. Sumu, ktorú požaduje žalobca od žalovanej v bode 6. vysvetlil v dôkaze č. 4 a to liste zo dňa 01.10.2015. K splátkam uviedol, že nevie prečo by mal so sumou 150,- Eur navrhovanou súdom prvej inštancie bez doloženia dôkazu súhlasit'. Uvedené rešpektovať a čakať, že žalovaná svoj dlh bude splácať takmer ďalších 15 rokov. Čo do zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti, žalobca znova poukázal na skutočnosť, že bude žiadať stanovisko od Slovenskej sporiteľne, Bratislava. Nesúhlasí ani s výškou náhrady trov konania v rozsahu 58 %. Žiadam priznať náhradu trov konania vo výške 100 %. Následne poukázal žalobca na ods.1, dôkaz č.4, ods.2, o ktorý dopĺňuje dôkaz č.5 zo dňa 16.05.2000, v ktorom uvádza nečinnosť žalovanej od dňa 16.05.2000, pričom poddĺžnosť v tomto inkriminovanom čase predstavovala len 34.476,70 Sk. Povinná sa ale odmlčala až do 23.07.2015, keď v mesiaci júl 2015 bola zrazená žalobcovi suma 5.906,31 Eur a to bez jeho vedomia a súhlasu všetky nasporené sumy a bola mu nechaná suma 0,00 Eur, zostatok na účte. Následne žalobca poukázal na ust. § 307 Obchodného zákonníka a na to, že súd prvej inštancie sa nezaoberal aj ostatnými ručiteľmi uvedenými v úverovej zmluve zo dňa 03.12.1997. Podpisy dlžníkov v zmluve sú štyri. Dlž mal splácať ručiteľ M. a pritom žaloba ním uvedená zo dňa 26.01.2016 vo zvyšnej oprávnenej časti je zamietnutá a náhrada trov konania je priznaná len 58 %. Ďalej žalobca argumentoval čo do priznania plnenia v splátkach po 150,- Eur žalovanou vo vzťahu k nemu, že jemu bola bez zdôvodnenia stiahnutá suma v priebehu 15 dní 5.906,31 Eur. Preto aj on žiada úhradu jednorázovou splátkou. Zároveň rozporuje ods.12 rozsudku s tým, že úverová zmluva, o ktorej sa vedie súdny spor bola podpísaná dňa 03.12.1997 štyrmi osobami, pričom súd uvádza iba dve. Žalobca kládol otázku prečo boli z textu vylúčená O.A., ktorá prevzala sumu 200.000,- Sk a vtedajší jej manžel M. A., s ktorým žila takmer 18 rokov a ďalšia ručiteľka pani M.P. R. . Poukázal na svoj dôkaz č. 6 a odôvodnenie na str.3, kde je podrobné uvedený pohyb finančných prostriedkov rodiny

A. a sestry žalobcu Q. I., s ktorou spoločne žijú všetci v spoločnej domácnosti obe rodiny od doby ukončenia a skolaudovania stavby zásluhou M. A.. Tento jednoposchodový dom stál takmer 800.000.- Sk, čo spomínala pri návšteve žijúcej matky žalobcu. Predali 3-izbový byt za takmer 350.000,- Sk, vozidlo PV3 s dvoma garážami, pílu, cirkulárku a ostatne nevie. Z týchto získaných súm podľa žalobcu mali dosť na úhradu od roku 2000 sumu 34.476,70 Sk. Postup voči osobe žalobcu tento považuje za neoprávnený, právne irelevantný, skôr za diskriminačný pre porušovanie jeho práv na spravodlivosť. Zároveň žiadal, aby súd nedával nežiaduce osoby do súvislosti vo veci dokazovania splácania dlhu povinnej pani M. A. o zapltenie žalobcovi tohto odvolania úhrnu sumu vo výške 6.905,31 Eur. Poukázal na dôkaz č.7 a dôkaz č.8 sumy od neho požičanej už len suma 800.-Eur. V žalobe zo dňa 26.01.2016 je uvedené, že neoprávnené osoby nemajú miesto v tomto spornom konaní. Obdobne nemá miesta ani sestra Q. I. z dôvodu nakoľko tento podvod s pôžičkou ona navrhla. Takýmto rodinným spôsobom ručiteľov dostali k podpisu zmluvy. Uvedenú pôžičku údajne potrebovali na výstavbu rodinného domu, v ktorom aj spoločne bývajú a tak svorne obaja ručiteľia podpísali uvedenú úverovú zmluvu zo dňa 03.12.1997. Žalobca tento výrok žalovanej a dobrovoľný podpis úverovej zmluvy považuje za provokáciu jeho osoby. Žalovaná a jej už nebohý brat M. svorne podpísali v Slovenskej sporiteľni uvedenú fiktívnu zmluvu o predaji osobného auta „Žiguli“ za 200.000.- Sk. V opačnom prípade by úver vo výške 200.000.- Sk manželia A. M. Q. M. nedostali. Podrobne o ich finančných prostriedkoch žalobca píše v dôkaze č.6. a to „Návrh na uznesenie vo veci splácania zostatkového úveru povinnou, teda žalovanou“. V prípade, že súd nebude brať do úvahy jeho požiadavku neuvádzať už po smrti je ochotný podať sťažnosť pre porušenie čl.19 Ústavy SR ods. č.1,2. Čo sa týka dôkazu č.10, odpoveď na výzvu zo dňa 04.01.2016 vo veci uzatvorenia súdneho sporu zo strany žalovanej je nasledovný listu č.4,ktorý znie: „S priloženým dôkazom nesúhlasím, s mnou navrhovaným pokusom o zmier sa nedalo dohodnúť“. Následne žalobca poukázal na uznesenie str.5, v liste č.5 posledný odsek. Zároveň sa znova vrátil žalobca k tomu, že nevie pochopiť konanie súdu, že ten nevie pochopiť, že suma - 274,43 Eur je z jeho mesačného sporenia zrazená Exekútorským úradom Michalovce. Sporenie Senior zo dňa 28.07.2015, nasporená suma: 0,00. Kde sa podela suma vo výške - 271,43 Eur. Ide o ďalší dôkaz č. 3 zo dňa 28.06.2015. Zároveň sa vrátil k možnosti žalovanej splácať dlh v splátkach po 150,- Eur mesačne a k tomu, že v prehlásení zo dňa 26.01.2016 je uvedená odpoveď na odseky 6, 16, 17, 18, 19 a 20, že medzi žalobcovou matkou M. a jej dcérou Q. nedošlo k žiadnej zhode o odpustenie požičanej sumy vo výške 1.100,- Eur. Meno matka Q. I. nemá čo robiť v spornom konaní medzi ním a žalovanou. Úverovú zmluvu podpísala žalovaná ďalší traja ručiteľia, nie však jej matka Q.. On je najstarší z troch súrodencov, a preto sa pokladá za rozhodujúceho člena rodiny R.j. Žalovaná je z rodiny A., a preto nemá dôvod písať o žalobcovi nepodložené a právne irelevantné fiktívne dôkazy. Ďalej sa žalobca vyjadril k ods.21 s tým, že na žalovanú podal sťažnosť pre ohováranie a hanobenie svojho mena, na ods.22, keď znova uviedol, že predloží odpoveď od Slovenskej sporiteľne v Bratislave a Exekútorskému úradu v Michalovciach. Ods.23 uviedol, že anuluje. K ods.24 uviedol, že na str.č.9 je výpočet úrokov z omeškania. Odpoveďou má byť dôkaz č.13 predložený žalobcom. K ods.25 a 26 uviedol žalobca, že za predpokladu, že žalovaná nepredloží právne relevantný a opodstatnený dôkaz k vyjadreniam k ods. 25 a26 v lehote na ďalšom pojednávaní bude nútený podať sťažnosť pre urážku dobrého mena v zmysle čl.19 Ústavy SR a krivého obvinenia. Následne žiadal o vyjadrenie k listu č. 9 k prvému ods.č.26, pričom k nepriznaniu nároku na úroky z omeškania, tak ako to žiadala právna zástupkyňa žalovanej, ktorú v odvolaní považuje žalobca za pracovníčku súdu predložil žalobca paragrafové znenie Obchodného zákonníka. Následne žalobca zopakoval svoje tvrdenie, že žalovaná nepredložila žiaden dôkaz, aby bola suma 5.906,31 Eur znížená o sumu 271,43 Eur. Čo sa týka sumy 300,- Eur, táto patrí k pôžičke z roku 2000 vo výške 1.100,- Eur. Zostatok tejto pôžičky je 800.- Eur, ktorú podlžnosť zahrňuje do súčtu vymáhaných a nesplnených požiadaviek ku dňu 14.06.2018. Zároveň žalobca konštatoval, že v ods.40 na str. 13 je chyba. Rok a deň overenia splnomocnenia č.9 je 10.09.2014 a nie 2016. Tu platí dôkaz žalobcu. Preto dôkaz v texte zamietam ako nedôvodný. Na záver zhrnul žalobca výpočet dlžnej sumy ku dňu 15.06.2018. Zrazenú úhrnnú sumu Exekútorským úradom ku dňu 31.07.2015 vyčíslil na 5.906,31 Eur + 814,- Eur súdne poplatky + 1.000,- Eur jeho náklady spojené s konzultovaním u právnikovi, 2 x cesta k exekútorovi, cestovné a diétne náklady, písanie a dokladovanie uvedených dôkazov, spolu 7.720,31 Eur + 800,- Eur pôžička z roku 2000, teda spolu 8.520,31 Eur. Úroky vo výške 10 % patria zo sumy 7.720,1 Eur a úroky zo sumy 800,- Eur len 8,05 % od dátumu 01.07.2015 do dátumu 15.06.2018. Výpočet omeškaných mesiacov s platbou povinnou p. A. od dátumu 01.07.2015 do 15.06.2018 = 35 mesiacov. Výpočet úrokov z omeškania za dobu 35 mesiacov zo sumy 7.720,31 Eur vo výške 10 % sú 772,03 za dobu omeškania jedného roka a 2.251,75 Eur za dobu 35 mesiacov. Výpočet úrokov z omeškania zo sumy 500,- Eur je 64,4 Eur za dobu omeškania jedného roka a 187,80 Eur za 35 mesiacov. Teda zostatková dlžná suma k 15. 06.2015 predstavuje 8.520,31 Eur + úroky z omeškania v sume 2.439,55 Eur, čo je spolu 10.959,36 Eur. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca

napadol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti, zároveň vo výroku o splatnosti priznaných súm a vo výroku o trovách konania. Žiada vyhovieť jeho žalobe v plnom rozsahu, tak ako to vypočítal vo svojom odvolaní, keď celkovú sumu, ktorú žiada priznať nad priznaných 5.334,88 Eur chce priznať ešte sumu do 10.959,86 Eur s 10 % úrokom z omeškania ku dňu 14.06.2018 a žiada, aby túto sumu vo výške 10.959,86 Eur s 10 % úrokom z omeškania od 14.06.2018 bola zaviazaná žalovaná uhradiť v lehote 15 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie a to čo do druhého výroku v časti výšky povolených mesačných splátok podala odvolanie aj žalovaná. Uviedla, že súd prvej inštancie jej povolil splátky na základe jej žiadosti 150,- Eur mesačne, pričom výšku povolených splátok odôvodnil v bode 26.odôvodnenia rozsudku, kde okrem iného poukázal na príjem žalovanej a na jej pravidelné mesačné výdavky, ktoré nie sú samoučelné a ktoré musí žalovaná pravidelne mesačne vynakladať. Súd prvej inštancie však pri určovaní výšky mesačných splátok nezohľadnil skutočnosť, že príjem, ktorý dosahuje žalovaná pozostáva z nepravidelných zložiek odmeny, ktorých nárok nie je pre žalovanú istý každý mesiac. Zároveň súd prvej inštancie pri určovaní výšky mesačných splátok nezohľadnil skutočnosť, že žalovaná bude v blízkej budúcnosti zaviazaná aj na výplatu exmanžela pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, pričom konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva prebieha na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 10C/73/2016 a v prípade, ak by odvolací súd neznížil žalovanej mesačné splátky, budú ohrozené jej základné životné potreby. Žalovaná má za to, že aj povolením splátok vo výške 50,- až 100,- Eur mesačne by bolo zabezpečené splatenie dlhu voči žalobcovi a zároveň by nebola ohrozená existencia žalovanej. Zároveň opätovne poukázala na okolnosti tohto dlhu, a teda na skutočnosť, že reálne ona nikdy z pôvodnej pôžičky nemala žiaden finančný príjem, ale jej brat a teda ide o záväzok, ktorý musí splatiť za brata, ktorý zomrel skôr ako splatil svoje dlhy. Žalovaná si uvedomuje, že toto nie je starosťou žalobcu, ale s prihliadnutím na všetky okolnosti sa domnieva, že povolenie splácania dlhu v nižších mesačných splátkach, by boli zohľadnené všetky okolnosti prípadu.

10. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Uviedla, že z odvolania je zrejmé, že žalobca naďalej zotrváva na tvrdení, že predmetom konania mala byť údajná pôžička pre žalovanú vo výške 1.100,- Eur a že predmetom konania nie je len suma, ktorá mu bola zrazená súdnym exekútorom, ale celkovo suma 10.959,86 Eur s 10 % -ným ročným úrokom z omeškania. Žalovaná má však za to, že predmetom konania v skutočnosti je právo žalobcu požadovať od žalovanej a ostatných spoludlžníkov zaplatenie sumy, ktorá mu bola ako ručiteľovi zrazená z jeho účtu v dôsledku toho, že dlžníci, ale ani ručiteľia, teda ani žalobca, dobrovoľne nesplnili to, čo im ukladal exekučný titul, ktorého základom bola spomínaná úverová zmluva. Tým, že žalobcovi bola v rámci exekúcie zrazená dlžná suma z jeho účtu na úhradu exekúovaného záväzku, v ktorom vystupoval ako ručiteľ, pozícia žalobcu voči dlžníkom sa zmenila a vzniklo mu právo požadovať od dlžníkov to, čo uhradil v rámci exekúcie na základe exekučného titulu a čo bolo započítané na zaplatenie dlhu, ktorý vznikol veriteľovi - banke na základe exekučného titulu. Žalovaná má za to, že ostatné poplatky, prípadne zrazené sumy ako dôsledok omeškania žalobcu ako ručiteľa s platením záväzku, za ktorý ručil, už nemôže od dlžníkov požadovať. Práve z toho dôvodu žalovaná napriek tomu, že mala pochybnosti o pôvode finančných prostriedkov na účte žalobcu, proti rozsudku v tejto časti odvolanie nepodala, pretože tento rozsudok považuje za vecne správny a vydaný v súlade s ustanoveniami zákona, ktoré upravujú vzťah ručiteľa a dlžníka. Žalovaná však nemôže súhlasiť s tým, čo uvádza žalobca v odvolaní, a to najmä s tými časťami, kde na ňu žalobca osobne útočí, označil ju za osobu, ktorá zavádza súd a podobne. Obrana žalovanej je ústavným právom každej strany sporu a nie je pravdou, že by žalovaná na svoje tvrdenia nenavrhol vykonanie dôkazov, napr. výsluch svedkov. Nakoľko však súd vyslovil predbežný názor, že sumu, ktorá bola zrazená z účtu vedeného na meno žalobcu, bude považovať za sumu, ktorá preukázateľne patrila žalobcovi, žalovaná v rámci hospodárnosti konania a v dôsledku toho, že si uvedomuje obsah zákona, netrvala na vykonaní tohto dokazovania, čo sa týka výsluchu svedkov, a to súrodencov žalobcu. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že v rámci obrany žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne navrhla, aby súd nepriznal žalobcovi úroky z omeškania, žalovaná uviedla, že námietka smerovala voči žalobe ako celku, pretože tak ako ju žalobca podal, v priebehu konania zmätočne upravoval a podobne. Žalovaná strana považovala žalobu v niektorých častiach za absolútne nedôvodnú a zároveň žalovaná strana žiadala zamietnuť úroky nad zákonný rámec. Pre žalovanú stranu je nepochopiteľné tvrdenie žalobcu v odvolaní, že by v prípade splácania dlhu žalovanej po 150,- Eur mesačne mala svoj záväzok voči žalobcovi splniť až za dobu 35 rokov. Tento výpočet žalobcu je pre žalovanú nepochopiteľný, pretože v prípade, ak by žalovanej bolo súdom povolené splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach, napr. po 100,- Eur, potom by istinu,

ktorá bola žalobcovi priznaná, žalovaná uhradila za 4 roky a 6 mesiacov a v prípade, ak by žalovaná splácala dlh po 150,- Eur mesačne, tak ako rozhodol súd prvej inštancie, potom by istinu dlhu splatila do 3 rokov. Pretože predmetom konania nie sú dôvody, pre ktoré bola pôvodná úverová zmluva uzatvorená a na čo boli finančné prostriedky čerpané, žalovaná nevidí dôvod podrobne sa vyjadrovať k účinným slovám žalobcu v jeho odvolaní. Pokiaľ žalobca súdu vyčíta, že neuvádzal ostatné osoby uvedené v úverovej zmluve, tak práve žalobca bol ten, ktorý mohol podať žalobu nielen voči žalovanej, ale aj voči jej bývalému manželovi ako spoludlžníkovi. Nakoľko všetky dôvody, ktoré uvádza žalobca v odvolaní, sú dôvody, ktoré podľa názoru žalovanej nemajú oporu v zákone, navrhuje žalovaná, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil s výnimkou výšky mesačných splátok dlhu, nakoľko v tejto časti podala žalovaná odvolanie.

11. Odvolací súd na základe podaných odvolaní preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o výške povolených splátok v sume 150,- Eur mesačne a vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti alebo vo výroku o trovách konania v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 07.06.2019 a zistil, že tak odvolanie žalobcu, ako aj odvolanie žalovanej nie sú dôvodné.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku v napadnutej časti a v podrobnostiach naň poukazuje. Žalobca v odvolacom konaní nevzniesol žiadne námietky, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevyporiadal vo veci samej a opätovné zdôvodnenie neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho odôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie a v odôvodnení napádaného rozhodnutia. Aj napriek tomu však odvolací súd poukazuje k odvolacej námietke žalobcu, že mu bola z účtu exekútorovi zaslaná suma v celkovej výške 5.905,47 Eur na odôvodnenie uvedené súdom prvej inštancie v bode 19. rozsudku, kde súd prvej inštancie konštatuje, že z potvrdenia o zrušení bežného účtu vystaveného Slovenskou sporiteľňou dňa 19.03.2018 žalobcovi vyplýva, že na základe žiadosti žalobcu zo dňa 15.01.2018 žalobcovi zároveň banka zasiela informácie k úhradám z účtu v prospech exekúcie EX 492/03 súdnym exekútorom B.. P. V.. Z účtu boli dňa 27.07.2015 v prospech exekútorového účtu zrazené finančné prostriedky vo výške 5.364,65 Eur, na tento účet žalobcu dňa 28.07.2015 boli pripísané finančné prostriedky vo výške 271,43 Eur. Jedná sa o prevod z účtu sporenie senior č. XXXXXXXXXXXXX na č. XXXXXXXXXXXXX, z ktorého nasledovne bola vykonaná úhrada na účet súdneho exekútora a to dňa 28.07.2015 vo výške 169,43 Eur a dňa 28.07.2015 vo výške 100,80 Eur. Slovenská sporiteľňa v ďalšom uviedla, že spolu boli vykonané úhrady v prospech účtu súdneho exekútora B.. P. V. v celkovej výške 5.634,88 Eur. Uvedené vyplýva zo všetkých dokladov, ktoré predložil sám žalobca. Konkrétne aj z dôkazu č. 1 z výpisu z účtu sporozíro senior od 01.07.2015 do 31.07.2015. Z uvedeného je zrejmé, že počiatočný stav účtu k 01.07.2015 bol 4.926,23 Eur. Vklady spolu predstavovali 718,47 Eur, výbery spolu 5.645,66 Eur. Suma vkladov 718,47 Eur zahŕňa 447,- Eur zo Sociálnej poisťovne, dôchodok za júl 2015 a 271,43 Eur, ktoré žalobcovi chýbajú, ktoré boli zaslané z protiúčtu SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Q. to zo sporenia senior. Teda boli vložené ako bezhotovostný vklad na sporozírový účet senior z dôvodu, že sa z nich mala uhrádzať exekúcia 492/03. Najsamprv bola zrazená suma 5.364,65 Eur a potom zo sumy 271,43 Eur, ako je to zo zostatku po transakcii, boli zaslané sumy 169,43 Eur a 100,80 Eur. Žalobca sa teda mylí pokiaľ má za to, že sumu 271,43 Eur je potrebné pripočítať k zrazenej sume na úhradu exekúcie iba preto, že na vkladovom účte sporenie senior je poznamenané, že ide o úhradu exekúcie 492/03. K bezhotovostnému vkladu došlo 28.07.2015 a táto suma sa aj dňa 28.07.2015 objavila na sporozírovom účte žalobcu a následne z nej boli vykonané zrážky tak, ako už odvolací súd uviedol vyššie. Zrozumiteľnejšie ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 19. odôvodnenia, s ktorým v plnom rozsahu odvolací súhlasí, to už podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné ani vysvetliť.

13. Čo do odvolacej námietky žalobcu, že žalovaná žiadala z dôvodu, že zrušil účet, nepriznať nárok na úroky z omeškania, odvolací súd uvádza, že z výroku rozsudku súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že súd priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanej nárok aj na úrok z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne. Zo sumy 5.484,88 Eur od 28.12.2015 do 19.01.2016, zo sumy 5.434,88 Eur od 20.01.2016 do 21.02.2016, zo sumy 5.384,88 Eur od 22.02.2016 do 20.03.2016 a zo sumy 5.334,88 Eur

od 21.03.2016 do zaplataenia. Priznanie tohto úroku z omeškania súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne vysvetlil v bode 37. ods. 2 svojho rozhodnutia, keď vychádzal z toho, že žalovaná sa dostala do omeškania po dni doručenia návrhu na vedenie zmierovacieho konania zo strany súdu vedenom pod sp. zn. 5C/631/2015, pričom jej tento návrh bol doručený dňa 28.12.2015. K tomu odvolací súd uvádza, že až ďalším dňom sa mohla žalovaná dostať do omeškania, ale v tejto časti odvolanie podané nebolo, preto odvolací súd v tejto časti rozsudok nepreskúmaval. Správne súd prvej inštancie bral do úvahy jednotlivé čiastočné plnenia žalovanej. Žalobcovi boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 300,- Eur a suma 200,- Eur mu bola uhradená ešte pred podaním žaloby. Súd prvej inštancie uvedené vyhodnotil tak, že tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Žalovaná uplatnený nárok na zaplataenie pohľadávky žalobcu čo do sumy 5.334,88 Eur (5.634,88 Eur - 300,- Eur) nerozporovala a v tejto časti považovala žalobu za dôvodnú. Tvrdenie žalobcu, že mu boli z účtu zrazené finančné prostriedky vo výške 5.905,51 Eur nebolo v priebehu konania preukázané, teda v tejto časti nad sumu 5.334,88 Eur + 300,- Eur, kde v tejto časti bola žaloba zobratá späť, teda spolu 5.634,88 Eur žalobca neunesol dôkazné bremeno. Preto správne súd prvej inštancie považoval nárok nad sumu 5.335,88 Eur s príslušným úrokom za nedôvodný a správne žalobu v tejto časti zamietol.

14. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom konania ostala ešte suma 800,- Eur titulom vrátenia pôžičky. Žalovaná tento nárok popierala. Súd prvej inštancie v bode 40. odôvodnenia uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že finančné prostriedky vo výške 1.100,- Eur neboli poskytnuté žalovanej, ale p. Q. I. a finančné prostriedky boli poskytnuté p. M. R. a nie žalobcom. Daná skutočnosť vyplýva z plnej moci zo dňa 10.09.2016, ktorú v konaní predložil sám žalobca. Z tohto prehlásenia tiež vyplýva, že p. M. R. a žalobca vyzvali p. Q. I. na vrátenie sumy 1.100,- Eur, avšak táto im finančné prostriedky odmietla vrátiť.

15. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplataenie sumy 800,- Eur s prísl. je nedôvodná a preto ju aj v tejto časti zamietol. Možno však prisvedčiť žalobcovi, že v bode 40. je chyba v písaní, pretože plná moc je skutočne zo dňa 10.09.2014 a nie zo dňa 10.09.2016 ako chybne uviedol súd prvej inštancie v bode 40. odôvodnenia rozsudku. Z plnej moci zo dňa 10.09.2014 vyplýva, že M.P. R., nar. XX.XX.XXXX, splnomocnila žalobcu vo veci vymáhania finančných prostriedkov vo výške 1.100,- Eur od svojej sestry Q. I., rod. R.j. Z odôvodnenia plnej moci jednoznačne vyplýva, že po uplynutí 3 rokov M. R. a žalovaný požiadali Q. I., rod. R. o navrátenie sumy 1.100,- Eur. Na ich požiadanie Q. I. odmietla vrátiť uvedenú požičanú sumu s tým, že ona nemá a nemôže v tom čase, ani budúcim pristúpiť na splácanie uvedenej podlžnosti. Na tom, že súd prvej inštancie v súlade s pravidlami formálnej logiky z uvedeného vyvodil, že finančné prostriedky vo výške 1.100,- Eur neboli poskytnuté žalovanej, ale pani Q. I. a finančné prostriedky boli poskytnuté pani M. R. a nie žalobcom, nič nemení ani skutočnosť, že z plnej moci vyplýva, že uvedenú a nevrátenú sumu 1.100,- Eur na príkaz matky M.Á. R. v mesiaci máj 2011 žalobca vydal žalovanej, ktorá je vnučkou M.P. R.. Pod vecnou legitimáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúca z hmotného práva. Vecnú legitimáciu má ten, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby vo výške 1.100,- Eur, pretože na vymáhanie tejto sumy ho splnomocnila tak, ako to vyplýva z plnej moci zo dňa 10.09.2014 pani M. R., ktorá dala súhlas na vybratie z účtu. Len pani M.P. R. by mohla žalovať toho, komu finančné prostriedky boli poskytnuté na vrátenie týchto finančných prostriedkov vo svojom mene, pričom nie je vylúčené, aby na základe plnej moci zo dňa 10.09.2014 pani M. R. zastupoval žalobca. Zároveň z tejto plnej moci vyplýva, že bola požadovaná pani Q. I., rod. R., a nie žalovaná, ktorej mali byť finančné prostriedky odovzdané na vrátenie sumy 1.100,- Eur, teda žalovaná nie je pasívne legitimovaná na vydanie týchto finančných prostriedkov.

16. Žalobca namietal aj povolenie splácania dlžnej sumy v mesačných splátkach po 150,- Eur pod stratou výhody splátok pri vynechaní čo i len jednej splátky, ktoré je povinná hrať vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca žalobcovi žalovaná. Tvrdil, že bude dlh splácať cca 15 rokov. K uvedenej dobe zrejme pripočítal aj dĺžku predchádzajúceho konania, keď konštatoval, že je zrejme, že by išlo o ojedinelý jav za dobu 35 rokov splácať dlžníkovi dlh. Súd prvej inštancie vychádzal z osobných majetkových pomerov žalovanej, ktorá žiadala splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 50,- až 100,- Eur. Súd prvej inštancie z predloženého výpisu zo Slovenskej sporiteľne zistil, že príjem žalovanej zo zamestnania bol v mesiaci 02/2018 vo výške 996,66 Eur, v mesiaci 03/2018 vo výške

1.017,04 Eur a v mesiaci 04/2018 vo výške 1079,52 Eur. Ďalej z výpisu z účtu je zrejmé, že spláca úver Slovenskej sporiteľni, a to vo výške 202,63 Eur mesačne a 16,01 Eur mesačne. Preddavky na plyn platí vo výške 25,50 Eur mesačne, preddavky za elektrickú energiu vo výške 73,80 Eur mesačne. Preddavky na vodu vo výške 34,37 Eur mesačne. Ďalej je zrejmé, že spláca úver Prima banke, a to sumou 61,18 Eur mesačne. Za internet platí sumu 22,51 Eur mesačne a poplatky za televíziu vo výške 12,60 Eur mesačne. Za telefón mesačne platí sumu 42,21 Eur. Ďalej je zrejmé, že za prihlášky za syna na vysokú školu v ostatnom čase zaplatila žalovaná sumu 2 x 35,- Eur.

17. Z ustanovenia § 232 C.s.p. vyplýva, že zákon stanovuje 3-dňovú lehotu na splnenie súdom uložených povinností. Súd však môže v odôvodnených prípadoch určiť aj dlhšiu lehotu na splnenie uloženej povinnosti, alebo môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonávať v splátkach. V posudzovanej veci súd prvej inštancie správne prihliadol na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej. Ide aj podľa názoru odvolacieho súdu o odôvodnený prípad, kedy nemožno od žalovanej spravodlivo očakávať, aby dlžnú istinu zaplatila v lehote 3 prípadne 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Preto je nedôvodná námietka žalobcu, že v danom prípade nebolo na mieste priznať žalovanej mesačné splátky vo výške 150,- Eur. Odvolací súd k tomu poznamenáva, že súd prvej inštancie zabezpečil splatnosť tejto pohľadávky stratou výhody splátok pri vynechaní čo i len jednej splátky, kedy sa nezaplatením jednej splátky stane zročným celý dlh.

18. Nie je dôvodná ani odvolacia námietka žalovanej, keď žiada splácať dlh iba v splátkach po 50,- až 100,- Eur. V súčasnosti, keď má splácať dlh v sume 150,- Eur mesačne, za 36 mesiacov splatí istinu a následne môže splácať príslušenstvo pohľadávky. Uvedenú lehotu považuje odvolací súd za primeranú. Pokiaľ by žalovaná splácala dlh v sume 50,- Eur mesačne, lehota na zaplatenie istiny by sa predĺžila na 106 mesiacov a zároveň by neúmerne narástli aj úroky z omeškania, čo by bolo v konečnom dôsledku tak v neprospech žalobcu, ako aj v neprospech žalovanej.

19. Správny je i výrok súdu prvej inštancie čo do trov konania, aj keď v ňom chýba, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, čo doplnil odvolací súd vo svojom rozsudku. Toto však uviedol súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia na záver bodu 42. Úspech žalobcu v konaní skutočne predstavuje 79 % a úspech žalovanej 21 %. Rozdiel medzi úspechom žalobcu a neúspechom žalovanej teda predstavuje 58 % ako správne vypočítal súd prvej inštancie. Odvolacia námietka žalobcu ani v tomto smere preto nie je dôvodná.

20. Preto odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C.s.p. rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o výške povolených splátok v sume 150,- Eur mesačne a vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods.2 C.s.p.).

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 C.s.p. Obe strany mali v konaní úspech len čiastočný, preto odvolací súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.